

Nota's, op 10 en 21 januari 1963 te Quito tussen de Nederlandse en de Ecuadoriaanse Regering gewisseld, houdende overeenkomst inzake de afschaffing van visa

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 2 april 1964.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 2 mei 1964.

's-Gravenhage, 23 maart 1964.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens de tekst en de vertaling in het Nederlands van de op 10 en 21 januari 1963 te Quito tussen de Nederlandse en de Ecuadoriaanse Regering gewisselde nota's, houdende een overeenkomst inzake de afschaffing van visa (*Trb.* 1963, 180¹) over te leggen.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve U Hoogedelgestreng hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 2 april 1964 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigd Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
V. G. M. MARIJNEN.

Toelichtende nota

Aan Nederlandse zijde bestaat reeds geruime tijd de wens te geraken tot afschaffing van de visumplicht voor Nederlanders ten aanzien van Zuid- en Midden Amerikaanse landen, daar een vereenvoudiging van het reizigersverkeer met deze landen van groot belang moet worden geacht voor het bedrijfsleven in Nederland.

Bij eenzijdige maatregel van bestuur van Nederlandse zijde werden de onderdanen van genoemde landen op 1 februari 1958 vrijgesteld van het visumvereiste voor binnenkomst in Nederland. Dit geschiedde in de verwachting, dat deze maatregel voor de Regeringen van de betreffende landen aanleiding zou zijn eveneens de visumplicht eenzijdig voor Nederlandse onderdanen af te schaffen.

De Regering van Ecuador besloot hierop kosteloze visa te verlenen aan Nederlandse toeristen en doorreizenden voor een verblijf van niet langer dan 90 dagen, welke periode eventueel nogmaals met 90 dagen kon worden verlengd. Deze vrijdom van visakosten strekte zich niet uit tot zakenreizen. Een visumafschaffing werd bovendien verhinderd door de in Ecuador geldende wettelijke bepalingen.

Met ingang van 30 april 1962 werden ook alle Nederlandse onderdanen, die voor zakendoeleinden naar Ecuador wensten te reizen, vrijgesteld van voor zakenvisa verschuldigde rechten en belastingen.

Na de verlegging van de personencontrole sedert 1 juli 1960 naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied (vide *Trb.* 1960, 102), welke het voeren van een gemeenschappelijke politiek ten aanzien van het vreemdelingenverkeer tussen de Beneluxlanden ten gevolge had, werd in Beneluxverband besloten tot

¹) Nedergelegd ter griffie, ter inzage voor de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

een nieuwe gezamenlijke Benelux démarche waarbij onder meer aan Ecuador een voorstel tot het sluiten van gelijklopende bilaterale overeenkomsten met de Beneluxlanden zou worden gedaan.

Als gevolg hiervan werd op 10 en 21 januari 1963 tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Ecuador een visumafschaffingsovereenkomst gesloten (*Trb.* 1963, 180). Op dezelfde datum kwamen tevens visumafschaffingsovereenkomsten tussen Ecuador en respectievelijk België en Luxemburg tot stand. De drie overeenkomsten volgen een in Beneluxverband opgesteld ontwerp, waarmede is bereikt dat de voorwaarden voor binnenkomst en verblijf van Ecuadoriaanse onderdanen in de Beneluxlanden en van onderdanen van de Beneluxlanden in Ecuador geheel op elkaar zijn afgestemd.

Ingevolge de bepalingen van de onderhavige overeenkomst kunnen Nederlandse en Ecuadoriaanse onderdanen zich visumvrij naar Ecuador en respectievelijk Nederland begeven en aldaar voor onbepaalde tijd verblijven en wederom vertrekken.

De Regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen stellen medegelding van de Overeenkomst voor hun respectieve landen op prijs.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

De Minister van Justitie,
Y. SCHOLTEN.